

derfor, at den ærede Indenrigsminister gjør mig Uret, naar han mener, at jeg selv skulde have anerkjendt, at det ikke laa deri. Den ærede Indenrigsminister har meent, at man ikke skulde kunne ffjelne bestemt mellem, naar Faren ved Ildbranden var ophørt, men foruden at jeg er overbevist om, at det ikke forholder sig saa, saa vil jeg tilføie, at, som Sagen nu staaer, maa Vedkommende, som commanderer paa Brandstedet, naar han antager den af Ministeren forsvarede Fortolkning, beholde dem lige til Rydningen er forbi, medens han derimod, hvis mit Forslag bliver til Lov, idetmindste kan lade dem gaae (Hør!), og meget ofte vil dette blive Tilfældet, og især vil det blive Tilfældet ifølge den Opmærksomhed, som Forhandlingerne her i Thinget maae henlede paa Sagen. De Dyringer, som ere anførte med Hensyn til Gaardmændenes Stilling, troer jeg oprigtig vedkomme ikke egentlig denne Sag. Denne Sag er reist ifølge Petition fra Huusmændene; denne Petitions Imødekommen kan ikke og bør ikke rettelig standses, om den end stod i Forbindelse med Gaardmændene, men det gjør den aldeles ikke efter det Princip, som § 1 i Huusmandsloven opstiller. At gaae Ministrene imøde, naar de sige, at det egentlig er en Brandpolitilov, hvorom her er Tale, og ikke Huusmandslovens § 1, hvortil mit Forslag er rettet, det forekommer mig næsten overflødig, da det er klart, at det er en positiv udtrykelig Bestemmelse netop om Brandlovgivningen, som er optagen i § 1, til hvilken mit Forslag knytter sig. Der er sagt, at det skulde have praktiske Bæmseligheder at tage mit Forslag til Følge, at vedkommende Embedsmænd vilde være i Forlegenhed derved; jeg maa tilstaae, jeg kan aldeles ikke overbevise mig derom, og dersom Thinget værdiger at antage en Lov som den foreslaaede, troer jeg rigtigt nok, at vi kunne være meget rolige i den Henseende. Vare alle Love saa lette og saa praktiske som den, der her er Tale om, saa vilde vi være vel farne. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale mit Forslag.

Formanden: Der er begjert Afslutning af Forhandlingerne af følgende Medlemmer: Jespersen, Frølund, Wilkens, With, Poulsen, Voserup, L. Hansen, Hjerrild, Fug-

lede, J. Knudsen, N. Pedersen, Sidenius, Neergaard, Hermansen, Gram og Hall.

Ved Afstemningen vedtoges det med 72 Stemmer imod 15, at Afslutning skulde finde Sted.

Spørgsmaalet, om Loven skulde gaae til 2den Behandling, blev derpaa sat under Afstemning, der af J. A. Hansen, B. Christensen, Sidenius, Barfod, Spandet, Schroll, Grønborg, Clausager, N. Pedersen, L. Schøler, P. Knudsen og Chr. Larsen var forlangt foretaget ved Navneoppraab — og, som det af nedenstaaende Liste sees, vedtoges det med 40 Stemmer imod 35.

Ja.

Gleerup.
Linnemann.
Née
Nøfing.
Frølund.
Grundtvig.
Grønborg.
Hansen, G. H.
Hansen, J. A.
Hansen, L.
Hermansen.
Hæfferup.
Jensen, L.
Jespersen.
Knudsen, P.
Kosøed.
Lunde.
Neergaard.
Oppermann.
Rasmussen.

Rovsing.
Rotwitt.
Schroll.
Schøler, B.
Schøler, L.
Sidenius.
Simonsen.
Spandet.
Sørensen.
Tscherning.
Wilkens.
Winther.
Alberti.
Barfod.
Bregendahl.
Bunzen.
Christensen, B.
Christensen, J.
Clausager.
la Cour.

Nei.

Fuglede.
Gottlob.
Gram.
Hall.
Hansen, F. A.
Hjerrild.
Høier.
Jacobsen.
Jensen, Chr.
Johansen.
Kampmann.

Knudsen, J.
Krieger.
Larsen, Chr.
Larsen, J. G.
Lyffe.
Markmann.
Monrad.
Mourier.
Neergaard.
Nlesen.
Ostermann.